ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΠΙΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ
— ΣΕΛΙΣ 8η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Α. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Γ. Θ. ΡΩΜΑΙΟΣ, Χ. Κ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦ.: 3230.221—23 καί 3237.283—86
ΕΤΟΣ ΚΗ' ΑΡ. 8505. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2,50

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Ἀνατ. 7.24'. Δύσ. 5.56'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
Νικηφόρου μ., Φιλαγρίου Κ.

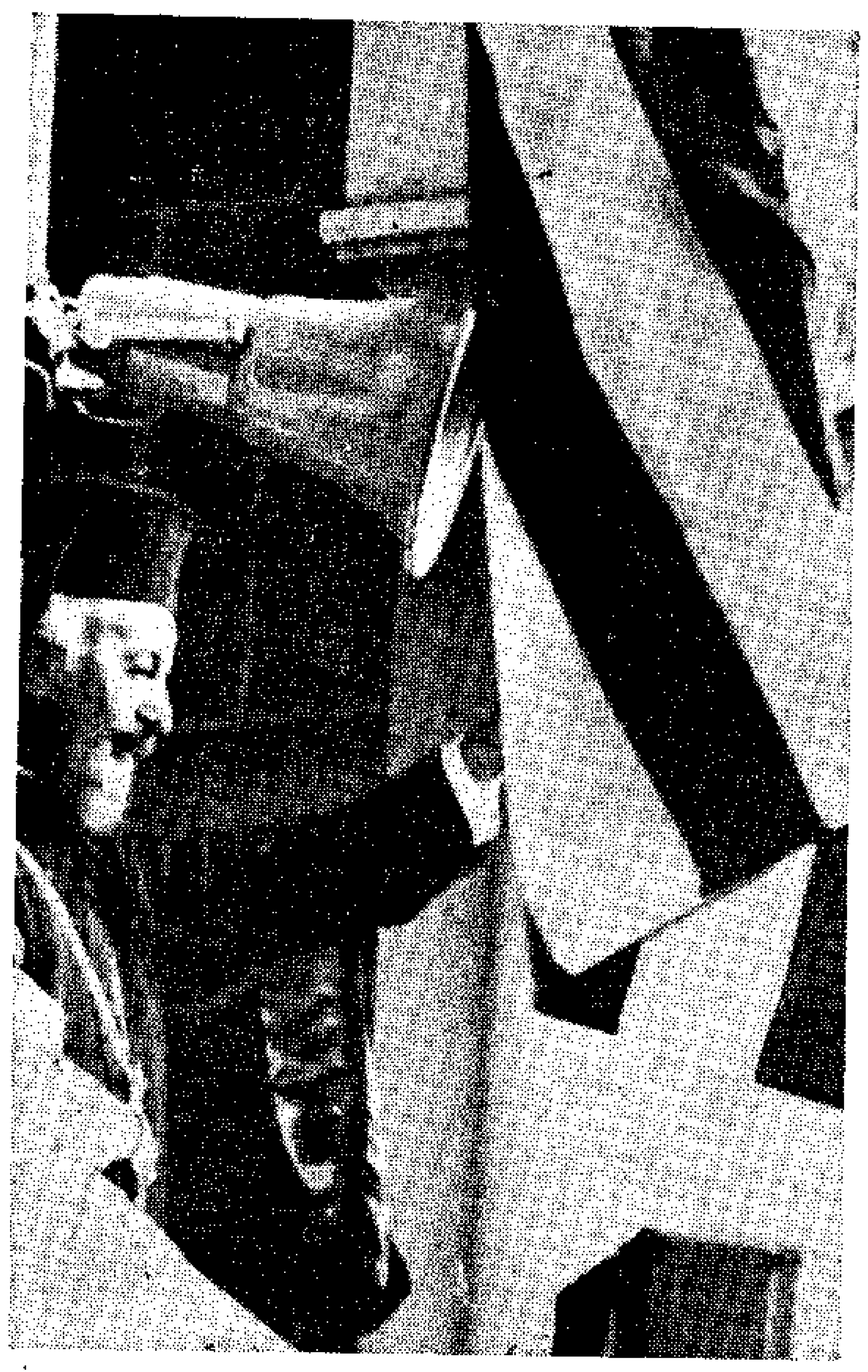

Ὁ Πρόεδρος Μακάριος ὁμιλεῖ πρός τά πλήθη τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου κάτω ἀπό τήν ἑλληνικήν σημαίαν. (Τηλεφωτ. Α.Π.Ε. — U.P.I.)

Μεγαλειώδης μαχητική συγκέντρωσις 150.000 ἕως 200.000 Λαοῦ ἐπεσφράγισε τήν ἀνακήρυξιν τοῦ Μακαρίου ὡς Προέδρου

ΛΑΟΘΑΛΑΣΣΑ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ

Μακάριος: Ὁ Λαός ἀντέταξε τό «ΟΧΙ εἰς τούς ὑποκινητάς τῆς ἀνωμαλίας, ΟΧΙ εἰς τήν βίαν καί τήν τρομοκρατίαν, ΟΧΙ εἰς τόν ἐμφύλιον σπαραγμόν»

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 8 Φεβρουαρίου. — Ἡ σημερινή μεγαλειώδης καί ἀπό ἀπόψεως ὄγκου καί ἀπό ἀπόψεως ἐνθουσιασμοῦ λαϊκή συγκέντρωσις στή Λευκωσία, μέ τήν ὁποίαν ἐπεσφραγίσθη ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Μακαρίου σέ Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας γιά μία ἀκόμη πενταετία, ἐχαρακτηρίσθη ἀπό τόν Μακάριο, κατά τήν ὁμιλία του, ὡς ἐκδήλωσις ἀποδοκιμασίας τῶν μετερχομένων τήν βία καί ὡς ἐκδήλωσις ἐμπιστοσύνης, ἀντιθέτως, πρός τό πρόσωπό του, καί ἀκόμη, ὡς ἐπιδοκιμασία τῆς πολιτικῆς του, ἰδίως στό ἐθνικό θέμα τῆς Κύπρου.

Ἡ βία προωθεῖ τήν διχοτόμησιν

Ὁ Μακάριος εἶπε στήν ὁμιλία του:

1ον) Ὅτι ἡ συνέχισις τῶν πράξεων βίας καί τρομοκρατίας θά ἔχη ὡς κατάληξη τήν ἐθνική καταστροφή. Ἡ τακτική, εἶπε, τῆς βίας, ἐνταφιάζει ὁριστικῶς τήν ἕνωση καί προωθεῖ τή διχοτόμηση τῆς Κύπρου.

Τοῦ ἀπεσταλμένου μας κ. ΜΑΝ. ΠΛΟΥΜΙΔΗ

2ον) Ἐτόνισε ὅτι ἡ ἀκολουθουμένη ἐπί τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος γραμμή ἐχαράχθη ἀπό κοινοῦ καί ἐν ὁμοφωνίᾳ μέ τήν ἑλληνική κυβέρνηση, ἡ ὁποία προειδοποίησε ἐπανειλημμένα γιά τήν ἀνάγκη τῆς ὁμονοίας.

3ον) Εἶπε ὅτι ἑνωτικοί εἶναι ὅλοι οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου καί ὅτι ἐάν παράγοντες καί καταστάσεις δέν καθιστοῦν δυνατή τήν ἕνωση, τοῦτο δέ σημαίνει ὅτι θά πάψωμε νά εἴμεθα Ἕλληνες.

4ον) Ἡ μή συμμετοχή ἀντιφρονούντων στίς ἐκλογές μαρτυρεῖ ἀδυναμία. Ἀνεξαρτήτως, ὅμως τούτου, εἶπε, ἡμεῖς θά ἠθέλαμε τούς ἀντιφρονοῦντας εἰς διάλογον διά νά πεισθοῦμε ἤ νά πείσωμε. Ὁ λαός, εἶπε, ἐπιθυμεῖ ἀρραγές ἐσωτερικό μέτωπο, χωρίς τοῦτο νά σημαίνη ἀνυπαρξία ἀντιπολιτεύσεως πού θά ἀκολουθῆ ὅμως δημοκρατικές ἀρχές.

5ον) Ἐτόνισε ὅτι ὁ λαός δέν θά ἐπιτρέψη τή συνέχιση τῆς ἀνωμαλίας.

6ον) Ἀναφερόμενος εἰς ἐκείνους πού θέλουν τήν ἀποχώρησή του ἤ τήν ἀνυπαρξία του, εἶπε ὅτι δέν τοῦ ἐπιτρέπεται ἡ φυγή καί ἡ ἀποφυγή τῶν εὐθυνῶν.

7ον) Ἀναφερόμενος, τέλος, στίς ἐνδοκυπριακές συνομιλίες πού διεξάγονται ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μέ τήν ἑλληνική κυβέρνηση, εἶπε ὅτι δέν εἶναι δυνατή ἡ πρόβλεψη γιά τά ἀποτελέσματά τους. Πάντως, εἶπε, οὐδεμία συμφωνία θά ὑπάρξη χωρίς τήν ἔγκριση τοῦ λαοῦ καί ὅτι δέν εἴμεθα διατεθειμένοι νά προβοῦμε εἰς ὑποχωρήσεις ἔναντι τῶν Τούρκων, αἱ ὁ-

→ Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

Ἕνα τμῆμα τοῦ πλήθους τῶν 150 — 200 χιλιάδων Ἑλλήνων τῆς Κύπρου, πού συνεκεντρώθη εἰς τήν Λευκωσίαν διά νά ἐπισφραγίση τήν ἀνακήρυξιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου ὡς Προέδρου διά τρίτην θητείαν. (Τηλεφωτογραφία: Α.Π.Ε. — U.P.I.)

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Τό Πατριαρχεῖον προειδοποιεῖ πάλι

Δέν θά ἐπιτρέψη νά παραβιασθοῦν τά ἀπαράγραπτα δικαιώματά του. Ἀπηγορεύθη εἰς τόν Ἀμβρόσιον νά μεταβῆ εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ὀξύνονται αἱ σχέσεις μεταξύ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Διά πρώτην φοράν ἀπό ἑκατόν εἴκοσι ἐτῶν αἱ σχέσεις μεταξύ τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῆς θυγατρός — τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἐντάσεως, ὡς συνέβη κατά τήν χθεσινήν ἡμέραν. Οὕτω:

● Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ ὁποία συνῆλθε χθές τήν πρωΐαν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν, ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Δημητρίου Α', ἐδήλωσεν ὅτι τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἐμμένει ἀπαρεγκλίτως εἰς τήν τήρησιν τῶν διατάξεων τῆς Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928 καί ἐτόνισεν, ὅτι ἡ ἀνωτέρω Πρᾶξις εἶναι συμφωνία τριῶν παραγόντων ἐκκλησιαστικοκανονικῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος καί, συνεπῶς, ἀπαραβίαστος ἐρήμην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία συνῆλθε χθές τήν πρωΐαν εἰς τακτικήν συνεδρίασιν ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ μητροπολίτου Καλαβρύτων κ. Γεωργίου — λόγω ἀπουσίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου εἰς Τῆνον — ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀπαγορεύση εἰς τόν μητροπολίτην Ἐλευθερουπόλεως κ. Ἀμβρόσιον νά μεταβῆ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρός ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τέλος, ἡ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν ἀπηγόρευσεν εἰς τόν μητροπολίτην Φλωρίνης κ. Αὐγουστῖνον νά χοροστατήση εἰς τήν Θείαν Λει

→ Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

Ἡ ἐκκλησιαστική κρίση καί οἱ εὐθῦνες τοῦ σιωπῶντος Ἀρχιεπισκόπου

Μέ ἀληθινή κατάπληξη ἡ πανελλήνια κοινή γνώμη διεπίστωσε ἀπό τίς δημοσιευθεῖσες ἐπιστολές τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὅτι οἱ διαβεβαιώσεις πού ἔδωσε στό Χριστεπώνυμο πλήρωμα μέ τήν συνέντευξή του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος δέν ἦσαν ἀκριβεῖς. Ὅλα τά κείμενα εἶναι πλέον γνωστά. Καί ἀπό τήν ἀντιπαραβολή των δέν κερδίζει φυσικά ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀνεξάρτητα ἀπό τό ἠθικό θέμα, τό ὁποῖον γεννᾶ μία ἀνακριβής δήλωση τῆς κορυφῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, καί τό ὁποῖον εἶναι πρωτίστως ἔργο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νά ἐκκαθαρίση, βρισκόμαστε ἤδη μπροστά σέ μιά σοβαρή ἐκκλησιαστική κρίση πού, ἀπό ἐπιπόλαιες ἐνέργειες ἤ ἀνεπίτρεπτες προσωπικές φιλοδοξίες, κινδυνεύει νά μᾶς ὁδηγήση σέ ἐκκλησιαστικό σχίσμα.

★

Σάν νά μή ἦσαν ἀρκετά τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὑπό τίς παροῦσες συνθῆκες ἡ Ἑλλάς στόν διεθνῆ χῶρο, σάν νά μή ἦταν ἀρκετή ἡ ἐκρηκτική κατάσταση στήν Κύπρο καί ἡ συνεχιζόμενη ἀκινησία στίς ζωτικές σχέσεις μας μέ τήν Κοινή Ἀγορά καί δι' αὐτῆς μέ τήν διαμορφούμενη Εὐρώπη, προσετέθη νέο ἀνησυχητικό πρόβλημα, πού ἀφορᾶ τίς σχέσεις τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μέ τό Πατριαρχεῖο. Καί ἡ κρίση αὐτή ἐκσπᾶ σέ μιά στιγμή, πού ἡ Ἑλλάς καί ἡ Ἑλλαδική Ἐκκλησία ἔχουν κάθε λόγο νά ἐνισχύσουν μέ ὅλους τούς τρόπους καί μέ ὅλες τους τίς δυνάμεις τό κῦρος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀφοῦ ἀντιμετωπίζει λεπτά καί περίπλοκα προβλήματα τόσο στόν χῶρο τῆς ἐγκαταστάσεώς του, ὅσο καί στόν διεθνῆ ἀνταγωνισμό ὁμοδόξων ἀλλά ἀλλοεθνῶν Ἐκκλησιῶν. Ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης εἰδοποίησε ἔγκαιρα τόν Ἀρχιεπίσκοπο ὅτι δημιουργεῖ προβλήματα «κατά τούς πολυκυμάντους τούτους καιρούς, καθ' οὕς πολλαχῶς χειμάζεται» ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος.

Τήν πέτρα τοῦ σκανδάλου ἀπετέλεσε ὁ καταστατικός χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔργο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου. Ὁ νόμος αὐτός καθώρισε διάφορο τρόπο συγκροτήσεως τῆς Διαρκοῦς Συνόδου, καταργώντας τήν ἰσχύουσα μέχρι τώρα παράδοση, πού προέβλεπε τή σύνθεση της κατά τά πρεσβεῖα τῆς ἱερωσύνης, διατηρουμένων τῶν δικαιωμάτων τῶν Ἐπισκόπων τῶν Νέων Χωρῶν, σέ ἀντίθεση μέ τόν συνοδικό τόμο τοῦ 1850 καί τήν Πατριαρχική Πράξη τοῦ 1928. Σέ συνέντευξη του ἀπό τήν Τῆνο ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας προσπάθησε νά βρῆ δικαιολογίες γιά τήν καινοτομία αὐτή, στηριζόμενος στό ὅτι μέ τό δικό του σύστημα ἡ Ἐκκλησία θά διοικῆται καλύτερα καί στό ὅτι δέν ὑπάρχει νομική ὑποχρέωση συμμορφώσεως πρός τίς πιό πάνω πράξεις, γιατί αὐτό θά ἰσοδυναμοῦσε μέ ἐπέμβαση μιᾶς ξένης Ἐκκλησίας στήν διοίκηση μιᾶς ἄλλης.

Καί ἄν ἀκόμη ἀπό νομικῆς ἀπόψεως εἶχε δίκιο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, πάλι δέν θά ἦταν ἡ κατάλληλη στιγμή γιά νά ἀμφισβητοῦμε τά δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου, νά κλονίζωμε τήν οἰκουμενική του ὑπόσταση καί τήν πνευματική του ἐπιβολή. Διατί κατελήφθη σήμερα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπό βραδυφλεγῆ οἶστρο ἀνεξαρτησίας, συγκλονίζων ἕνα οἰκοδόμημα αἰώνων, πού ὁ θεσμός του, πάνω ἀπό τά πρόσωπα καί τίς ἐφήμερες φιλοδοξίες του, συνδέεται μέ τίς παραδόσεις τοῦ Ἔθνους καί ἀποτελεῖ προφυλακή τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας;

★

Ἐπωμίζεται βαρύτατες ἐκκλησιαστικές καί ἐθνικές εὐθύνες ὁ σιωπῶν στήν Τῆνο Προκαθήμενος. Ἐνῶ ὁ σάλος ξέσπασε, ἐνῶ ἀποκαλύπτεται ὅτι ἀγνόησε τίς ἀπόψεις τοῦ Φαναρίου, ἐνῶ συζητεῖται σήμερα τό ἀνακῦψαν θέμα στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος παρακολουθεῖ τά συμβαίνοντα, ὡς ἐάν πρόκειται γιά ἀσήμαντες ἐνδοεκκλησιαστικές διενέξεις. Ἀκόμη καί ἄν ἡ εἰσαχθεῖσα ἀπό τόν κ. Ἱερώνυμο νέα σύνθεση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (ὄχι κατά τά πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης) δέν ὀφείλεται στήν πρόθεσή του νά διαθέτη σύνοδο τῆς ἰδικῆς του ἐπιλογῆς, ἀπό κανένα δέν θά φύγη μιά τέτοια σκέψη, ὅταν, μπροστά στά τεράστια μειονεκτήματα τῆς νομοθετικῆς του πρωτοβουλίας, ἐπιμένει σέ μιά ἱστορικά ἐπικίνδυνη λύση. Καί ἄν τό Πατριαρχεῖο δέν εἶχε δικαιώματα — τό ζήτημα ἄλλωστε δέν εἶναι νομικό, ἀλλά ἐ θ ν ι κ ό καί οὐσιαστικό — θά ἔπρεπε ἐμεῖς πρῶτοι νά τά ἐφεύρωμε!

Μόνη λύση, σέ μιά τέτοια κρίσιμη στιγμή, εἶναι νά καταργήση ἡ Ἱεραρχία τίς ἀντιπαραδοσιακές διατάξεις καί ὅλο τό αὐταρχικό καθεστώς τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, μαζί μέ τόν ἀντικανονικό νόμο τῆς καθαιρέσεως ἱερωμένων χωρίς δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας.

Δέν εἶναι ἐπιτρεπτό, γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς ἐξουσίας νά θέτωμε σέ κίνδυνο ἐθνικά δικαιώματα καί νά καλλιεργοῦμε ἀντικειμενικά τήν ἀπομόνωση.

Κομμουνιστική ἐπίθεσις κατά τοῦ Θεοδωράκη

ΒΙΕΝΝΗ, 8 Φεβρουαρίου.— Εἰς τήν ἐφημερίδα «Φολκστίμμε», ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Αὐστρίας, δημοσιεύεται ἡ ἀκόλουθος εἴδησις σχετικῶς μέ τόν Μίκη Θεοδωράκη. Τόσον τό ὕφος ὅσον καί αἱ ἀνακρίβειαι τοῦ δημοσιεύματος προσδίδουν εἰς αὐτόν τόν χαρακτῆρα ἀπ' εὐθείας ἐπιθέσεως κατά τοῦ συνθέτου. Τό δημοσίευμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Ἕλλην συνθέτης Μίκης Θεοδωράκης, ὁ ὁποῖος μόλις πρό ὀλίγου χρόνου ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων ἀντιπάλων τοῦ ἀθηναϊκοῦ καθεστῶτος τῶν συνταγματαρχῶν, ἀπεφάσισεν ἤδη νά προσφέρη πρός αὐτό ἀκριβῶς τό καθεστώς πιστοποιητικόν ἀνεκτικότητος, δεδομένου ὅτι, μέ τό εἰς τήν ἐξορίαν σχηματισθέν συγκρότημά του, θά δώση μίαν συναυλίαν εἰς τάς Ἀθήνας. Τό Κ.Κ.Ε. ὅπως ἤδη ἀνεκοινώθη, ἔστρεψεν ἐπιδεικτικῶς τήν πλάτην του εἰς τόν Θεοδωράκην.

» Καθ' ὁδόν πρός Ἀθήνας, ὁ Θεοδωράκης θά δώση ἐπίσης συναυλίαν καί εἰς τήν Βιέννην ὑπό τόν τίτλον «Ὁ Θεοδωράκης διευθύνει Θεοδωράκην», καί ἡ ἐκδήλωσις αὐτή θά λάβη χώραν τήν 13ην Φεβρουαρίου εἰς αἴθουσαν τῆς Βιέννης».

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ἀπέχουν οἱ φοιτηταί τοῦ Φαρμακευτικοῦ

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου μέ χθεσινή μακράν ἀνακοίνωσή της σέ ἐκδήλωση ἐπιθυμίας νά ἐξευρεθοῦν λύσεις πού ἐξυπηρετοῦν τό Ἵδρυμα καί τούς σπουδαστάς:

● Τονίζει ὅτι τό ΕΜΠ ἐπέδειξε καί ἐπιδεικνύει ἰδιαίτερη εὐαισθησία σέ κάθε θέμα, σχετικό μέ τήν αὐτοτέλεια τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων.

● Ἀναφέρει ὅτι συμφωνεῖ, καί ἔχει ἤδη μεριμνήσει, μέ τό αἴτημα τῶν σπουδαστῶν Τοπογράφων - Ἀγρονόμων νά αὐξηθοῦν σέ πέντε τά ἔτη φοιτήσεως.

● Τάσσεται ἀνεπιφύλακτα κατά τῆς συστάσεως καί λειτουργίας Ἱδρυμάτων Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως, σάν παραρτήματα ξένων ἀντιστοίχων Ἱδρυμάτων.

● Δηλώνει ὅτι ἐξετιμήθη σάν ἄξια νά ἱκανοποιηθῆ τό αἴτημα γιά συμμετοχή τῶν σπουδαστῶν στήν διοίκηση καί συμφωνεῖ νά εἰσηγηθῆ πρός τό ὑπουργεῖο Παιδείας τήν συμμετοχή στίς συζητήσεις ἐκπροσώπων τῶν σπουδαστῶν καί τοῦ βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Ρεπορτάζ τοῦ Δ. ΤΣΑΛΙΔΗ

● Ὁρίζει τακτική συνάντηση σπουδαστῶν καί πρυτανικῶν ἀρχῶν γιά τήν καλύτερη ἀντιμετώπιση σπουδαστικῶν προβλημάτων.

Μέ τήν ἴδια ἀνακοίνωση δίνονται ἀπαντήσεις καί γιά ἄλλα αἰτήματα εἴτε ἐπαγγελματικά, εἴτε ἐμπίπτοντα στήν ἁρμοδιότητα τοῦ Πολυτεχνείου ἤ τοῦ ὑπουργείου. (Τό πλῆρες κείμενον δημοσιεύεται στήν 5η σελίδα).

Ἀπέχουν φοιτηταί Φαρμακευτικοῦ

Καί ἐνῶ ἡ ἀποχή στό Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο, καθ' ὅλας τάς ἐνδείξεις, πρόκειται νά συνεχισθῆ ὡς τήν ἐπομένη Δευτέρα, ἀπέχουν ἀπό χθές μεγάλος ἀριθμός τῶν φοιτητῶν τοῦ Φαρμακευτικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν.

Συγκεκριμένα, μετά τήν σιωπή τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ συλλόγου τῆς Σχολῆς, σέ αἴτημα πολυαρίθμων φοιτητῶν, νά συγκαλέση γενική συνέλευση γιά τήν ἐξέταση προβλημάτων τους, ἀπέσχον χθές ὅλοι σχεδόν οἱ 2ετεῖς φοιτηταί τοῦ τμήματος καί μεγάλος ἀριθμός τριτοετῶν. Σήμερα ἀναμένεται ὅτι θά ληφθοῦν ἀποφάσεις ἀπό τούς φοιτητάς τῶν ἄλλων ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι χθές δέν εἶχαν μαθήματα.

Τά προβλήματα πού θέλουν νά συζητήσουν οἱ φοιτηταί τοῦ τμήματος σέ γενική συνέλευση πού δέν συγκαλεῖται — παρά τήν ἐξώδικη αἴτηση πού ὑπεβλήθη πρίν 15 μέρες — εἶναι:

● Ὁ νόμος «περί ἐλευθέρας ἐμπορίας φαρμάκων», ὁ θεσμός τῆς ἀδείας ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος, ἡ προσαρμογή τοῦ προγράμματος διδασκαλίας στίς σύγχρονες ἐπιστημονικές ἀπαιτήσεις, ὁ Καταστατικός Χάρτης καί ἡ τροποποίηση τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου.

Ἐπιτροπή πού ἐξελέγη ἀπό τούς 2ετεῖς φοιτητάς ἐπεσκέφθη χθές τόν Πρύτανι — ἔγινε δεκτός ἕνας ἐκπρόσωπός της — καί ζήτησε νά χορηγηθῆ αἴθουσα γιά γενική συνέλευση.

→ Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ
Τό πλῆρες κείμενον τοῦ Λόγου Μακαρίου
•
Περιγραφές καί φωτογραφίες τῆς συγκεντρώσεως

Δέν θά αὐξηθῆ ἡ τιμή τῆς βενζίνης

Ἡ τιμή τῆς βενζίνης δέν πρόκειται νά αὐξηθῆ. Εἰς τήν κατηγορηματικήν αὐτήν δήλωσιν προέβη ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ν. Μακαρέζος διαψεύδων πληροφορίας κατά τάς ὁποίας ἡ βενζίνη θά ἀνετιμᾶτο ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς θέσεως εἰς κυκλοφορίαν τῆς βελτιωμένης ποιότητος τῆς παραγομένης εἰς τό ἐπεκταθέν Διϋλιστήριον Ἀσπροπύργου.

Ὡς γνωστόν, ἡ παραγομένη βενζίνη ὑπό τοῦ ἐν λόγῳ Διϋλιστηρίου εἶναι ἡ μέν Σοῦπερ 98 οκτανίων ἔναντι 94 προηγουμένως καί 91 ἡ κοινή ἔναντι 86. Σημειωτέον ὅτι αἱ παραδιδόμεναι ποσότητες ὑπό τοῦ Διϋλιστηρίου εἶναι τῶν ὡς ἄνω ποιοτήτων ἀλλ' ἡ ἀμιγής διάθεσίς των εἰς τό κοινόν προβλέπεται ἀπό τῆς 15 τρέχοντος, ὁπότε θά ἔχουν ἐξαντληθῆ τά εἰς χεῖρας τῶν Ἑταιρειῶν παλαιότερα ἀποθέματα.

Νέα σοβιετική ἐπίθεσις διά τάς «διευκολύνσεις»

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΩΣ ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΑΒΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 8 Φεβρουαρίου. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.— Δείγματα τῆς ἐντόνου ἀρθρογραφίας, τήν ὁποίαν ἤρχισεν ὁ σοβιετικός τύπος κατά τῶν λιμενικῶν διευκολύνσεων πού παρεχωρήθησαν πρός τόν Ἕκτον Στόλον εἰς τήν Ἑλλάδα, παρέχει σήμερον τό δελτίον τύπου τῆς σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τόν ΟΗΕ. Τά δείγματα αὐτά προέρχονται ἀπό τά κύρια ὄργανα τοῦ σοβιετικοῦ τύπου καί δύνανται νά συνδυασθοῦν μέ ἀναλόγου ὕφους ἄρθρων δημοσιευόμενον εἰς τήν γαλλόφωνον σοβιετικήν ἔκδοσιν «Νέα τῆς Μόσχας». Δύο εἶναι τά σημεῖα πού ἐπανέρχονται εἰς τήν ἀρθρογραφίαν αὐτήν:

Πρῶτον, κατά τήν διατύπωσιν τῆς «Πράβδα», ὅτι «αἱ ἐνέργειαι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὁδηγοῦν εἰς τήν ἐπίτασιν τῆς στρατικοποιήσεως τῆς χώρας, ἐνθαρρύνουν τήν δραστηριότητα ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐπιθετικῶν δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ, καί συσσωρεύουν συμπληρωματικά ἐμπόδια καί δυσκολίας, εἰς τήν ὁδόν τῆς συνεργασίας τῆς Ἑλλάδος μετά τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως», καί ὅτι «ἡ δημιουργία, εἰς τήν περιοχήν τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης, ξένης ναυτικῆς βάσεως, ἀμέσως γειτνιαζούσης μέ τά σύνορα τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν, οὐδόλως δύναται νά συντελέση εἰς τήν ἀνάπτυξιν ἀμοιβαίας κατανοήσεως καί ἐμπιστοσύνης μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καί τῶν φιλειρηνικῶν χωρῶν τῆς περιοχῆς αὐτῆς».

Δεύτερον, κατά τήν διατύπωσιν τῆς «Ἰζβέστια», ὅτι αἱ λιμενικαί διευκολύνσεις προκάλεσαν «ἀνησυχίαν εἰς τάς καρδίας Ἑλλήνων, Ἀράβων καί Κυπρίων», ἐφ' ὅσον «κατά τά σχέδια τοῦ Πενταγώνου, ἡ δημιουργία νέων στρατιωτικῶν βάσεων ἐν Ἑλλάδι, θά φέρη ἐγγύτερον τάς «θέσεις ἰσχύος του» πρός τάς χώρας τῆς Ἀραβικῆς Ἀνατολῆς, πρόκειται δέ νά ἐκφοβίση καί νά ἀκινητοποιήση τό ἀραβικόν ἐθνικοαπελευθερωτικόν κίνημα. Οὐχί τήν τελευταίαν θέσιν πρός τοῦτο, κατέχουν καί τά σχέδια τῆς παροχῆς ἀποτελεσματικωτέρας βοηθείας πρός τόν Ἰσραηλινόν ἐπιτιθέμενον, εἰς τόν ὁποῖον, μέσω τῶν βάσεων τῶν Η.Π.Α. καί τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἀποστέλλεται πολεμικόν ὑλικόν καί ἐφόδια».

Τό σημεῖον τοῦτο ἐπανέρχεται εἰς τήν ἀρθρογραφίαν τῶν «Νέων τῆς Μόσχας» πού ὑποστηρίζουν ὅτι «κατά τόν αἰγυπτιακόν τύπον,» ἡ ἐν λόγῳ συμφωνία εἶναι, κυρίως, μία ἀπειλή τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ ἀτλαντικοῦ μπλόκ διά τήν ἀραβικήν κίνησιν ἀπελευθερώσεως. Αἱ ἐφημερίδες ὑπενθυμίζουν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουν ἤδη πλειστάκις χρησιμοποιήσει τόν Ἕκτον Στόλον τῶν προκειμένου νά ἐπαυξήσουν τήν ἔντασιν εἰς τήν Ἀνατολικήν Μεσόγειον. Τοῦτο συνέβη τό 1958, ὅταν οἱ μεταφερθέντες δι' ἀμερικανικῶν πολεμικῶν πλοίων πεζοναῦται, ἀπεβιβάζοντο ἐπί λιβανικοῦ ἐδάφους. Τοῦτο ἐπίσης συνέβη τό φθινόπωρον τοῦ 1970, τήν ἐποχήν τῆς «ἰορδανικῆς κρίσεως», ὅταν αἱ μονάδες τοῦ Ἕκτου Στόλου τῶν Η.Π.Α προέβαινον εἰς μίαν «ἐπίδειξιν δυνάμεως», εἰς τήν γειτονικήν περιοχήν τῆς Ἰορδανίας.

Δέν εἶναι ἄσχετη πρός τό σημεῖον αὐτό ἡ ἐπιχειρηματολογία τῆς «Πράβδα» κατά τήν ὁποίαν «κατά τό γράμμα ὅσον καί τό πνεῦμα τῆς συμφωνίας, (αἱ ἑλληνικαί ἀρχαί) περιορίζονται μόνον εἰς τόν ρόλον τῆς παθητικῆς καταγραφῆς τῶν κινήσεων τῶν ἀμερικανικῶν πλοίων πού μπαίνουν καί βγαίνουν εἰς τήν βάσιν τοῦ Πειραιῶς».

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἀκριβές ἀντίγραφο

Κ ΡΙΤΙΚΗ βιβλίου καί θεάτρου, εἶναι θέμα παθητικό γιά τό χρονογράφημα. Δέν θά τή δῆτε σέ στῆλες ξένων συναδέλφων. Σ' ἐμᾶς ἐδῶ, ὑπάρχει κάποια σύγχυση ἁρμοδιοτήτων.

Τήν ἀποφεύγουμε ὅσο μποροῦμε, ἐκτός πιά ἄν τό βιβλίο ἤ τό θεατρικό ἔργο, μέ τίς σκέψεις πού περιέχουν δίνουν θέμα γιά ἀνάπτυξη.

Ὅπως σήμερα μέ τό «ἐν μέσω αὐτῶν» τοῦ Γιώργου Καραμάνου. Δέν εἶναι ἡ πρώτη ἐμφάνισή του. Προηγοῦνται σειρά ἀπό διηγήματά του ἐμπνευσμένα ἀπό τό χωριό.

Τό «ἐν μέσω αὐτῶν» εἶναι τό χωριό σέ τόνο φαιδρό, ἀλλά χωρίς φαιδρότητα.

Οἱ περισσότεροι πεζογράφοι καί ποιητές πού καταπιάνονται μέ τό χωριό κατά κανόνα, ψεύδονται. Διαστροφεῖς τῆς πραγματικότητας, προβάλλουν παραδείσους ἐκεῖ, ὅπου κυριαρχεῖ ἀτμόσφαιρα κολάσεως.

Κόλαση ὑλική καί ψυχική. Ἔνδεια, φθόνος, κακότητα, δεισιδαιμονίες, προλήψεις, ἀμάθεια.

Ἀναφερόμαστε στό παλιό χωριό τό παραδεισοποιημένο ἀπό τή «φιλολογία». Ὄχι τόσο παλιό. Τό πρίν ἀπό σαράντα, τριάντα χρόνια, τότε πού ὁ Παπαντωνίου στήν προσευχή τοῦ ταπεινοῦ ἔβλεπε τό βοσκό τόσο ἁγνό, ὥστε νά βεβαιώνη τό θεό του, ὅτι «ἄνθρωπο δέν πείραξε, μύρμηγκα δέν ζήμιωσε».

Βασίλειο ἀγνότητας, ἁγιότητας, καί σκηνές εἰδυλλιακές βλέπει ὁ Κρυστάλλης σέ χωριά καί στάνες, ὅπου ἐν τούτοις ἡ θυγατέρα ἔχει γνωρίσει τήν ἐρωτική περίπτυξη τοῦ πατέρα καί ἡ γίδα τούς ἱμέρους τοῦ τσοπάνου της.

Μή ἀνασκαλεύετε τίς ἀκαθαρσίες γιατί μυρίζουν, λέει ἡ σοφία τῆς Ἀνατολῆς.

Πέρα δέ ἀπό τά χαλασμένα ἤθη, τό χωριό εἶναι ἐπικράτεια τῶν στερήσεων. Τό ἕνα φέρνει τό ἄλλο. Πενία τέχνες κατεργάζεται. Μαζί μ' αὐτές καί μοχθηρία, καί κακία καί διαστροφές.

Ἔνδυμα ἐπίσημο τά ράκη, ὑπόδηση ἡ ξυπολησία, φωτισμός τό καντήλι, τό πολύ λάμπα πετρελαίου' ψυχαγωγία ὁ ἀρκουδιάρης πού περνᾶ τό χρόνο μιά φορά. Μπομπότα ὁ ἐπιούσιος, πασχαλινό ἔδεσμα ὁ ἡλικιωμένος τράγος, συγκοινωνιακό μέσο τό ὑποζύγιο, ἄσφαλτος τό κατσάβραχο, αὐγό καί γάλα εἶδη πολυτελείας πού

→ Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

ΜΕΝΟΣ ΦΙΛΗΝΤΑΣ

ΕΧΩ ΠΡΟΣΕΞΕΙ ὅτι ὁ Κύριος Νίκος Ε. Μηλιώρης εἶναι συχνά εὐαισθητοποιημένος σέ καίρια σημεῖα τῆς παιδείας μας. Σήμερα μᾶς δίνει ἕνα μικρό βιβλίο, διάλεξη τυπωμένη, ἀλλά συμπληρωμένη μέ πολλές σημειώσεις, γιά τόν Μένο Φιλήντα. Ὠχρή μορφή στήν παιδεία μας ὁ Μένος Φιλήντας: τόν θυμοῦμαι· εἶταν ἄνθρωπος ἀβρός, στόν ὁποῖον ἴσως τό παρουσιαστικό του καί ἡ ἔλλειψη συστηματικῆς καλλιεργείας νά εἶχαν γεννήσει συμπλέγματα· δέν ἐξωτερικευόταν εὔκολα, ἀλλά καί ἐξίσου ἐδίσταζε ἐμπρός στήν δημοσιότητα. Ποιοτικά ὅμως ἐστεκόταν ἐπάνω ἀπό τόν μέσον ὅρο τῆς ἑλληνικῆς λογιοσύνης.

Τοῦ Κ. Θ. ΔΗΜΑΡΑ

Ὁ ἱστορικός τῆς παιδείας ἔχει μία δυσκολία μεγίστη, προκειμένου νά προβεῖ στήν σύνταξη μιᾶς γραμματολογίας: νά ἀποφασίσει ποιά εἶναι τά ὀνόματα τῶν λογίων τά ὁποῖα θά φιγουράρουν στό ἔργο του. Τό μόνο πού δέν τοῦ ἐπιτρέπεται, εἶναι νά ἐγγράφει ὅλα ὅσα ἀνήκουν στήν περίοδο τήν ὁποία σκοπεύει ἡ ἐργασία του νά κάνει, ἄς παραποιήσουμε παλαιά διατύπωση, ἀντίπραξη στόν ἐκλογικό κατάλογο: πρέπει νά ἐπιλέξει. Ἀλλά, ἀπό ἐκεῖ καί πέρα ἀρχίζει τό πρόβλημα: ἔχει στήν διάθεσή του πολλά σκεπτικά, τά ὁποῖα, παράλληλα καί ἄσχετα μεταξύ τους, θά τόν ὁδηγήσουν στήν ἐπιλογή. Εἶναι, ἀριθμίζω, τά βασικά: ἕνα, ἡ κοινή γνώμη γιά τόν λόγιο τόν καιρό τῆς ζωῆς του· δύο, οἱ ἐπιδράσεις τοῦ λογίου· τρία, ἡ κοινή γνώμη γιά τόν λόγιο σέ μεταγενέστερα χρόνια· τέσσερα, ἡ κοινή γνώμη γιά τόν λόγιο στήν στιγμή ὅπου γράφεται ἡ γραμματολογία· πέντε, ἡ προσωπική γνώμη, ἡ φιλοκαλία, τοῦ ἰδίου τοῦ ἱστοριογράφου, ὁ προσωπικός τρόπος μέ τόν ὁποῖο μπορεῖ νά χρησιμοποιήσει μέσα στήν γραμματολογία του τήν μορφή καί τό ἔργο τοῦ λογίου. Ἄν ὁποιοσδήποτε ἀπό αὐτούς τούς ἐλέγχους δώσει ἀποτελέσματα θετικά, τό ὄνομα τοῦ λογίου ἔχει αὐξημένες πιθανότητες νά μπεῖ μέσα στήν γραμματολογία: πάλι κι ἐκεῖ θά μετρήσουν τά γράδα, ἡ ἔκταση τήν ὁποία θά ἔχει ἡ συντασσομένη γραμματολογία, καί τά λοιπά. «Τίποτα δέν εἶναι καλό, βλέπω», λέει κάπου ὁ Σαίξπηρ,

→ Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα